

عنوان مقاله:

مطالعه پتانسیل DTPA در افزایش گیاه پالایی از خاکهای آلوده به سرب توسط گیاهچه ی شیرین بیان *Glycirhiza glabra*

محل انتشار:

دومین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سوده اسکندری نسب - دانشجوی کارشناسی ارشد بیابان زدایی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه زابل

علیرضا شهریاری - دانشیار دانشگاه زابل دانشکده منابع طبیعی گروه مرتع و آبخیزداری

محسن محسنی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافت

خلاصه مقاله:

گیاه پالایی یک فناوری برای خارج کردن یا غیرفعال کردن آلوده کننده ها از محیط می باشد در این مطالعه اثر کاربرد *dtpa* بر رشد و جذب فلز سنگین سرب توسط گیاهچه ی شیرین بیان مورد مطالعه قرار گرفته شد گیاه پالایی تقویت شده با کلات روشی موثر برای حذف آلاینده هایی مثل سرب از خاک آلوده می باشد برای این منظور خاک مورد استفاده از اطراف معدن سرب قنات مروان شهرستان بافت تهیه گردید پس از رفع مشکل جوانه زنی با اسید سولفوریک 98 درصد بذر ها درون گلدانهای حاوی 3 کیلوگرم خاک آلوده به سرب کاشته شد تعداد بذر در هر گلدان 10 عدد بود برای این تحقیق 3 تیمار برای هر تیمار 4 تکرار در نظر گرفته شد و 4 هفته بعد از کشت کلات DTPA در سطوح مختلف بصورت محلول به خاک اضافه شد 7 روز بعد از اعمال کلات گیاهان برداشت شد در فاکتور استخراج و CF بیشترین میزان جذب سرب مربوط به DTPA-10 به ترتیب با مقدار 8/402 و 2/964 بود و فاکتور انتقال از ریشه به اندام هوایی بیشترین میزان را تیمار شاهد با میزان 0/891 به خود اختصاص داده است و تیمارهای DTPA-10 و DTPA-5 برای فلز سرب منجر به انباشت چشمگیر فلز در گیاهچه ی شیرین بیان گردید در کل برای گیاه پالایی سرب تیمار DTPA-10 بیشترین کارایی را دارد

کلمات کلیدی:

شیرین بیان ، سرب ، دی اتیلن تری آمین پنتااستیک اسید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/310478>

